

[Helge von Rosen.]

for derved at få et fingerpeg om, hvorvidt det blot er de rige, der flytter om på brikerne, som man somme tider hører, eller der er ræson i det, hvad jeg egentlig vil tro. Det er jo meget store beløb, det drejer sig om, og jeg kan ikke forestille mig, at de rige kan give så meget sammenlagt, at det kan blive til de vældige summer, der interesserer bl. a. forsikringsselskaberne og antagelig også i realiteten samfundet.

Ømann: Som jeg gav udtryk for under behandlingen af den foregående sag, er det mit principielle synspunkt, at disse private udgifter ikke skal kunne fradrages. Man kan sige, at det gælder i særdeleshed udgifterne til kapitalforsikringer, de falder helt uden for den systematik, hvorefter denne lov er opbygget; skulle man have fulgt denne lovs systematik, så skulle disse kapitalforsikringspræmier slet ikke have lov til at blive trukket fra. Den systematik har man altså brudt. Der er i hvert fald anledning til at sige, at den slags udgifter ikke skal kunne trækkes fra, men der er lang vej til noget sådant. Jeg vil dog nævne, at problemet vil tilspidises, hvis man nærmer sig noget, der ligner en almindelig pensionsordning, der omfatter alle.

Der er dog ligesom taget hul på problemet gennem de overvejelser, udvalget gjorde sig om at gå fra fradraget i indkomsten over til det, man kalder fradrag i skatten. Det er en principiel diskussion, idet der også på andre områder kan dukke ønsker op om at lave sådanne reformer.

Disse drøftelser i udvalget og det afsnit, der er kommet herom i betænkningen, kan dog ikke ændre mit partis stilling til det her foreliggende forslag. Jeg har bebudet, at vi vil stemme imod det ved tredje behandling, og det er der intet, der har givet mig anledning til at fravige. Hr. Poul Schlüters og hr. Helge von Rosens kommentarer til dette afsnit i betænkningen tyder også på, at der ikke kommer bukser ud af det skind.

Jeg ville gerne i denne forbindelse have stillet et forslag om øjeblikkeligt stop for tegning af indekskontrakter, som jo bliver en meget, meget dyr affære for staten i en ikke særlig fjern fremtid, men det lå rent teknisk sådan, at det skulle gøres i forbindelse med en helt anden lov, som ikke er til

behandling her. Det er et spørgsmål, man kan komme tilbage til ved reformen af renteforsikringsloven til efteråret, og det vil jeg gerne forbeholde mig.

Må jeg til slut sige, at det er egentlig et ejendommeligt område at give ekstrafradrag på, i en tid hvor der så sandelig er andre skatteydergrupper, der kunne trænge til en lempeligere stilling.

Sigsgaard: Den største overraskelse ved behandlingen af denne sag er vel, at socialdemokratiet vil stemme for forslaget. Sådan har jeg forstået det. For hvad går forslaget egentlig ud på? Det går ud på, at de skatteydere, der af forskellige grunde ikke sparer op, oftest fordi de ikke kan spare op, skal betale præmie til de skatteydere, der har så høj en indkomst, at de kan spare op. Her har vi altså endnu et eksempel på, at de dårligt stillede af deres ringe indkomster skal give tilskud til de bedrestillede, præcis samme usociale princip som i det forslag, vi i går behandlede om, at bl. a. lønmodtagerne og unge under uddannelse skal give tilskud til arbejdsgiverne, og præcis samme system som i boligopsparingsordningen, der præmierer de velstillede opsparing og lader bl. a. de dårligt stillede være med til at betale.

Det er store beløb, der over det fradrag, vi her behandler, unddrages beskatning. Dette fradrag i sin helhed koster vel lige så meget, som det ville koste at give alle folkepensionister ens pension, uanset om de er gift eller ej. Jeg nævner det sidste spørgsmål, fordi jeg tog det op i går, og da svarede socialministeren, at det kunne man skam ikke gøre, for det ville koste en 300-400 mill. kr., og enhver måtte kunne forstå, at det havde staten ikke penge til. En sådan retfærdighedshandling over for pensionisterne har man ikke penge til, men dette tilskud til folk, der i almindelighed er ganske velsituerede — og det er jo det, der er tale om med fradraget her — det har staten råd til.

Her er jeg altså, forstår jeg, enig med folketingsflertallet. Det overrasker mig for så vidt ikke med hensyn til VKR, for det er en linje, regeringen har fulgt hele tiden, i øvrigt også før den blev regering. Det kan ikke komme bag på nogen. Derimod kan man blive noget overrasket over, at socialdemokratiet går ind på denne usociale kurs.